

§ 7. Do zakresu działalności CIINFE należeć powinno w szczególności:

- 1) prowadzenie prac w zakresie metodologii działalności informacyjnej oraz wszelkie inne badania w zakresie teorii, metodologii i techniki działalności informacyjnej,
- 2) prowadzenie centralnej działalności informacyjnej oraz badań i prac naukowych, uogólniających i monograficznych, opracowywanie zagadnień o problematyce ogólnotechnicznej, organizacyjnej i ekonomicznej,
- 3) zorganizowanie i prowadzenie Centralnej Biblioteki Technicznej,
- 4) badanie stopnia wykorzystania informacji i przedstawianie Komitetowi do Spraw Techniki wniosków w sprawie zwiększenia efektywności działalności informacyjnej,
- 5) koordynacja tematyczna prac naukowych resortowych ośrodków informacji,
- 6) stawianie wniosków i wydawanie opinii w sprawach organizacji sieci ośrodków informacji oraz instruktaż metodologiczny i nadzór fachowy nad resortowymi i branżowymi ośrodkami informacji technicznej i ekonomicznej,
- 7) działalność szkoleniowa w zakresie kształcenia i doskonalenia kadr służby informacji technicznej i ekonomicznej,
- 8) opracowywanie i opiniowanie projektów aktów normatywnych regulujących zagadnienia organizacji, metodyki, tematyki działalności informacyjnej oraz środków przeznaczanych na cele tej działalności,
- 9) prowadzenie działalności wydawniczej w dziedzinie informacji naukowej, technicznej, ekonomicznej i organizacyjnej oraz współpraca z instytucjami wydawniczymi w zakresie wydawnictw podstawowych,
- 10) reprezentowanie polskiej służby informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej w kraju i za granicą oraz współpraca w tym zakresie z instytucjami naukowymi, technicznymi, zawodowymi i społecznymi, polskimi attachami naukowo-technicznymi za granicą oraz instytucjami zagranicznymi i międzynarodowymi,
- 11) wykonywanie specjalnych prac w zakresie informacji naukowej, technicznej, ekonomicznej i organizacyjnej na zlecenie władz zwierzchnich.

285

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 21 lipca 1960 r.

rozciągające postanowienia uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1960 r. w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych na państwowe przedsiębiorstwa geologiczne podległe Prezesowi Centralnego Urzędu Geologii.

Na podstawie § 4a uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1960 r. w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 90 i Nr 42, poz. 203) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozciąga się postanowienia uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1960 r. w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 90 i Nr 42, poz. 203) na państwowe przedsiębiorstwa geologiczne podległe Prezesowi Centralnego Urzędu Geologii.

2. Do państwowych przedsiębiorstw geologicznych określonych w ust. 1 mają odpowiednie zastosowanie przepisy in-

strukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 5 lutego 1960 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 105 i Nr 45, poz. 218), z tym że dla przedsiębiorstw tych dopuszcza się możliwość bankowej korekty planowanego funduszu plac ze współczynnikiem korekty w wysokości 0,5 za 1% przekroczenia planu produkcji.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów
St. Jędrzychowski

285

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 12 lipca 1960 r.

w sprawie wyglądu, oświetlenia i sygnałów pojazdów mechanicznych straży pożarnych.

Na podstawie art. 2 pkt 9 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 7, poz. 59), § 4

ust. 2 rozporządzenia Ministrów Komunikacji, Administracji i Ziem Odzyskanych z dnia 24 maja 1947 r. o wyglądzie zewnętrznym pojazdów mechanicznych (Dz. U. z 1947 r.

Nr 45, poz. 233 i z 1948 r. Nr 13, poz. 103) i w związku z § 63 ust. 1 rozporządzenia z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. Nr 85, poz. 616 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Bojowe pojazdy mechaniczne straży pożarnych powinny być koloru czerwonego (czerwień sygnałowa), z wyjątkiem błotników i kół, które powinny być koloru czarnego.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również samochodów osobowych straży pożarnych typu otwartego (torpedo).

§ 2. Dla bojowych pojazdów mechanicznych straży pożarnych ustala się dodatkowe znaki rozpoznawcze:

- 1) jedną lampę ostrzegawczą czerwoną, o obrotowym snopie światła, umieszczoną z przodu, na dachu, pośrodku kabiny kierowcy,
- 2) sygnał dźwiękowy — elektryczną syrenę ostrzegawczą, o dwu tonach podawanych na przemian i zasięgu głosu przynajmniej do 1 km w terenie zabudowanym,
- 3) napisy określające przynależność pojazdu do jednostki, a mianowicie:
 - a) dla bojowych pojazdów mechanicznych zawodowych straży pożarnych i pogotowia zawodowego:

Zawodowa Straż Pożarna
W
 - b) dla bojowych pojazdów mechanicznych ochotniczych straży pożarnych i posterunków zawodowych:

Ochotnicza Straż Pożarna
W
 - c) dla bojowych pojazdów mechanicznych szkół pożarniczych:

Szkoła Oficerów Pożarnictwa
W

Podoficerska Szkoła Pożarnicza
W
- 4) napisy wymienione w pkt 3 powinny być koloru białego, o wysokości liter 40 mm, po obydwu stronach nadwozia pojazdu mechanicznego, na przednich drzwiach,

§ 3. Dla samochodów osobowych operacyjnych komend straży pożarnych ustala się dodatkowe znaki rozpoznawcze:

- 1) jedną lampę ostrzegawczą czerwoną, o obrotowym snopie światła, umieszczoną z przodu, pośrodku, nad szybą przednią pojazdu,
- 2) sygnał dźwiękowy — elektryczną syrenę ostrzegawczą, o dwu tonach podawanych na przemian i zasięgu głosu przynajmniej do 1 km w terenie zabudowanym,
- 3) po obydwu stronach samochodu, na przednich drzwiach znak rozpoznawczy na czerwonym tle (czerwień sygnałowa) w kształcie koła o średnicy 150 mm, z białym obrzeżem szerokości 5 mm i umieszczonym wewnątrz stylizowanym emblematem pożarniczym oraz napisem „Straż Pożarna”, o wysokości liter 20 mm. Znak rozpoznawczy powinien być koloru białego na czerwonym tle (czerwień sygnałowa) i umieszczony w osi symetrii przednich drzwi samochodu,
- 4) wzdłuż nadwozia samochodu pas koloru czerwonego (czerwień sygnałowa) o szerokości 80 mm, przebiegający wzdłuż maski silnika i boku samochodu do wspornika tylnego zderzaka.

§ 4. Dodatkowe sygnały ostrzegawcze (§ 2 pkt 1 i 2 oraz § 3 pkt 1 i 2) mogą być używane wyłącznie w czasie przejazdu do pożarów oraz w toku zwalczania klęsk żywiołowych.

§ 5. 1. Znaki rozpoznawcze wymienione w § 2 pkt 3 oraz w § 3 pkt 3 i 4 powinny być wprowadzone do dnia 31 grudnia 1961 r.

2. Znaki rozpoznawcze wymienione w § 2 pkt 1 i 2 oraz w § 3 pkt 1 i 2 powinny być wprowadzone do dnia 31 grudnia 1963 r.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministrów Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1955 r. w sprawie ustalenia koloru, oświetlenia i sygnałów pojazdów mechanicznych straży pożarnych (Monitor Polski Nr 63, poz. 746).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. *D. Tarantowicz*
Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 1 sierpnia 1960 r.

w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ogłasza się tabelę kursową nr 8/60, stanowiącą załącznik do obwieszczenia.

Tabela kursowa zawarta w załączniku obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1960 r. Jednocześnie traci moc tabela kursowa

nr 7/60, stanowiąca załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 lipca 1960 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych (Monitor Polski Nr 53, poz. 256).

Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. *B. Blass*